

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, (hierna: de rechtbank) van 22 maart 2010 in zaak nr. 10/8169 in
het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 22 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
lid van de enkelvoudige kamer

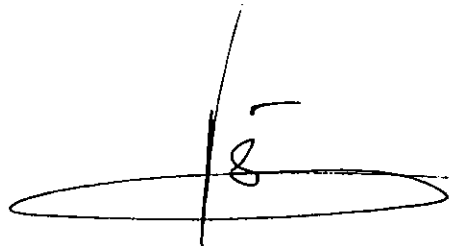
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 april 2010

480.

Verzonden: 26 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

4

Model M110-A

+31 164 611453
maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer : 1003.02.1147

Piketadvocaat : E.M.J. Thomas Tel: 076 5335399

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich nemende:

Achternaam :
Voorna(m)(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Sierra Leone
Nationaliteit : Sierra Leone

registratie in INDIS	mdw	
	unit	
	datum	
	IND locatie	
IND ontvangst-datum	02 MRT 2010	
bostisnummer		
invoer-controle	mdw	
	unit	
	datum	

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;
- artikel 59, eerste lid, onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

deze maatregel wordt gevorderd door*:

- het belang van de nationale veiligheid, omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:
 - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is terzake misdrijf
 - ongewenst verklaard is
 - niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbosluit 2000
 - zich niet aangemeld heeft bij de Korpschef
 - zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
 - gebruik maakt/maakte van een vals/vervals document
 - zich bedient /heeft van een of meerdere aliusen
 - geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
 - eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
 - andere reden(en): niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen.

- Artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke hascheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Hoogerheide Datum: 1-3-2010 Tijd: 17:10 uur

De Minister van Justitie,
namens deze,
de hulpofficier van justitie.

W.J.A. Reijnders,
Adjutant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient - bij voorkeur - gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtspraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, artikel en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
Zittinghoudende te Roermond

Sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer
Vreemdelingenkamer

Procedurenummer: AWB 10 / 8169

**Uitspraak van de rechtbank ingevolge artikel 94 juncto artikel 106 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)**

inzake

, volgens zijn verklaring geboren op en van Sierra Leone
nationaliteit, verblijvende op de Detentieboot Zuid-Holland Zuid te Dordrecht,
hierna te noemen: eiser,
gemachtigde mr. E.M.J. Thomas, advocaat te Breda,

tegen

de **Minister van Justitie**, verweerder.

1. Procesverloop

1.1. Op 1 maart 2010 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

1.2. Bij beroepschrift van 3 maart 2010 is namens eiser beroep ingesteld. Ingevolge het bepaalde in artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt dit beroep tevens een verzoek tot toekenning van schadevergoeding in.

1.3. Bij faxbericht van 15 maart 2010 heeft verweerder nadere stukken ingezonden.

1.4. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 16 maart 2010, alwaar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door mr. Herregots, zijnde waarnemer van zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door mr. S.H.F. Pols. Als tolk in de Engelse taal was aanwezig de heer C.F. Pearce.

2. Overwegingen

2.1. De rechtbank beoordeelt thans of de toepassing en tenuitvoerlegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring in overeenstemming is met deze wet en bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is.

2.2. Eiser heeft de rechtmatigheid van de staandehouding betwist. Voorts is zijdens eiser aangevoerd dat er geen zicht op uitzetting naar Sierra Leone bestaat nu de autoriteiten van Sierra Leone niet meewerken aan gedwongen terugkeer.

2.3. Met betrekking tot de beantwoording van de vraag of de staandehouding rechtmatig is overweegt de rechtbank als volgt.

2.4. Uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van aanhouding van 28 februari 2010 met nummer PI27YS/10-016557 blijkt dat eiser op het stationsplein om 20.00 uur strafrechtelijk is aangehouden inzake overtreding artikel 231, tweede lid, van het Wetboek van Strafrecht op verdenking van gebruikmaken van een vervalste identiteitskaart. Uit het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van staandehouding/overbrenging/ophouding van 1 maart 2010 komt naar voren dat eiser na in verzekeringstelling op 1 maart 2010 strafrechtelijk in vrijheid is gesteld te 15.15 uur en aansluitend ingevolge artikel 50, tweede of derde lid, van de Vw 2000 is opgehouden. De vreemdeling is om 17.10 uur in vreemdelingenbewaring gesteld.

2.5. Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) heeft overwogen (uitspraak van 29 juni 2001 in zaak nr. 200102145/1, AB 2001, 268), vormt de staandehouding in de gevallen, waarin daarop zonder feitelijke onderbreking ophouding en/of bewaring volgt, het begin van een reeks beslissingen, erop gericht de vreemdeling, ten aanzien van wie gebleken is dat hij illegaal hier te lande verblijft, onder de macht van de tot uitzetting bevoegde autoriteiten te brengen en te houden. Daarbij wordt een opvolgende beslissing steeds mede gebaseerd op de gegevens die zijn vergaard bij of op basis van een voorafgaande beslissing en is - niet in de laatste plaats wat betreft het verhoor van de vreemdeling - ook in procedureel opzicht niet steeds een scherpe scheidslijn te trekken tussen de toepassing van de artikelen 50 en 59 van de Vw 2000.

2.6. Uit de processen-verbaal, als hiervoor weergegeven, blijkt dat aan de bevoegdheden tot ophouding en inbewaringstelling de aanwending van niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden is voorafgegaan zodat sprake is van een feitelijke onderbreking. Dat betekent dat een eventuele aan de strafrechtelijke aanhouding voorafgaande uitoefening van de vreemdelingrechtelijke bevoegdheid tot staandehouding niet bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de latere inbewaringstelling mag worden betrokken.

2.7. Voor zover eiser nog heeft beoogd om de rechtmatigheid van de strafrechtelijke aanhouding in dit geding aan de orde te stellen leidt dat evenmin tot het door eiser gewenste resultaat. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling vloeit voort dat de rechter in vreemdelingenzaken niet kan oordelen over het strafrechtelijk voortraject, nu het daarbij gaat om een niet bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheid, tenzij de onrechtmatigheid van het strafrechtelijk voortraject reeds door de strafrechter is vastgesteld, welke situatie zich thans niet voordoet.

2.8. Het door eiser in dit kader gedane beroep op de uitspraak van de Afdeling van 1 oktober 2008, JV 2008, 450, geeft geen reden om anders te oordelen. In die uitspraak was aan de hand van het proces-verbaal niet duidelijk of de staandehouding op een uitoefening van een vreemdelingrechtelijke dan wel strafrechtelijke bevoegdheid beruiste, hetgeen ertoe heeft geleid dat de Afdeling ervan uitging dat de staandehouding mede op basis van de aanwending van vreemdelingrechtelijke bevoegdheden tot stand was gekomen. Dat betekende dat er, anders dan in onderhavige casus, geen sprake was van een onderbreking van de aanwending van vreemdelingrechtelijke bevoegdheden. Dit is in het onderhavige geval wel aan de orde. Het onder 2.4. aangegeven proces-verbaal maakt duidelijk inzichtelijk dat het gaat om een uitoefening van een strafrechtelijke bevoegdheid.

2.9. Verweerder heeft eiser krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in het belang van de openbare orde en met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld. Hieraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser:

- niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000;
- niet beschikt over een vaste woon- of verblijfplaats;
- niet beschikt over voldoende middelen van bestaan dan wel over voldoende middelen om zijn terugreis te bekostigen;
- verdacht wordt van het plegen van een misdrijf;
- gebruik heeft gemaakt van een vals/vervalst document.

2.10. Bovenstaande gronden zijn onbestreden gebleven en vormen bovendien voldoende grond ernstig te vermoeden dat eiser zich aan zijn uitzetting zal onttrekken.

2.11. De rechtbank overweegt verder als volgt.

2.12. Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat op 4 maart 2010 een vertrekgesprek met eiser is gevoerd. Tevens is op diezelfde dag een aanvraag tot afgifte van een laissez-passer (lp) voor Sierra Leone ingevuld en doorgezonden naar de lp-kamer. Voorts is op 10 maart 2010 de voornoemde lp-aanvraag ingediend bij de autoriteiten van Sierra Leone. Verweerder is thans in afwachting van een presentatiedatum.

2.13. Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet kan worden gezegd dat zicht op uitzetting ontbreekt. Nu de lp-aanvraag in behandeling is bij de Sierraleonese autoriteiten en een negatief bericht op deze lp-aanvraag niet voorligt, zijn er vooralsnog evenmin aanknopingspunten voor het oordeel dat voormelde autoriteiten geen lp zullen verstrekken.

2.14. Voor zover namens eiser is gesteld dat er geen gedwongen terugkeer naar Sierra Leone mogelijk is, en eiser dientengevolge enkel kan worden uitgezet indien hij verklaart vrijwillig te willen terugkeren, ziet de rechtbank daarin geen reden om te oordelen dat er geen zicht is op uitzetting. Daartoe acht de rechtbank redengevend dat eiser wordt gepresenteerd bij de autoriteiten van Sierra Leone teneinde onder meer vast te stellen of hij in het bezit is van de Sierraleonese nationaliteit. Indien zulks zou komen vast te staan en de autoriteiten van Sierra Leone desalniettemin enkel zouden overgaan tot het verstrekken van een lp indien eiser een verklaring aflegt dat hij vrijwillig wil terugkeren is daarin geen reden gelegen om de bewaring onrechtmatig te achten. De rechtbank verwijst voor dit oordeel naar de uitspraak van de Afdeling van 23 april 2009 (gepubliceerd op www.rechtspraak.nl, LJN: BI3894) waarin de Afdeling heeft overwogen dat de inbewaringsstelling erop is gericht eiser te doen terugkeren naar het land van herkomst. Dat dit door middel van uitzetting zal geschieden, laat onverlet dat van eiser mag worden verwacht dat hij daaraan actieve en volledige medewerking verleent om die uitzetting mogelijk te maken. Het wettelijk systeem brengt, indien het belang van de openbare orde vordert dat met het oog op de voorgenomen uitzetting een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, niet mee dat die maatregel slechts kan worden toegepast ten aanzien van de vreemdeling die medewerking verleent, maar ook en in het bijzonder ten aanzien van de vreemdeling die de medewerking niet of in onvoldoende mate verleent. Van eiser wordt verder niet verlangd dat hij een leugenachtige verklaring zal afleggen. Het staat eiser immers vrij, aldus de Afdeling in de voormelde uitspraak, om te verklaren dat hij niet vrijwillig wil terugkeren, zij het dat een dergelijke verklaring dan gevolgen heeft voor de duur van de bewaring.

2.15. Ook overigens is de rechtbank van oordeel, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

2.16. Het vorenstaande maakt dat de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 in rechte stand kan houden en het beroep ongegrond dient te worden verklaard.

2.17. Vorenstaand oordeel brengt met zich dat een grondslag voor toekenning van schadevergoeding ontbreekt.

2.18. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

2.19. Mitsdien wordt als volgt bestlist.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. B.W.P.M. Corbey-Smits in tegenwoordigheid van S.A.J. Monnens als griffier en in het openbaar uitgesproken op 22 MAART 2010

w.g. S.A.J. Monnens,
griffier

w.g. mr. B.W.P.M. Corbey-Smits,
rechter

Voor eensluidend afschrift:
de wvd. griffier:

Afschrift verzonden: 22 MAART 2010

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Thomas Doesburg & Van 't Land
strafrechtadvocaten

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

29 MRT 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

PER FAX: 070 - 365 13 80

Datum: Breda, 29 maart 2010

Procedurenr.: AWB 10/8169

Inzake: / IND

Betreffende: ***Hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingplaats Roermond, d.d. 22 maart 2010, nr. AWB 10/8169, inhoudende ongegrond verklaring van het beroep tegen de maatregel van bewaring van appelland en afwijzing van het verzoek om schadevergoeding.***

Geachte Staatsraad,

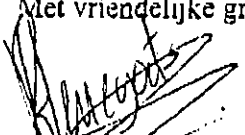
Bijgaand zend ik u namens cliënt een hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag zittingplaats Roermond d.d. 22 maart 2010. Een afschrift van deze uitspraak treft u tevens bijgaand aan. Ik verwijs u graag naar de inhoud hiervan.

Ik verzoek u het daartoe te geleiden dat bijgaand hoger beroepschrift in behandeling wordt genomen. Ik ontvang graag een ontvangstbevestiging. Graag verneem ik tevens van u de verdere gang van zaken.

In verband met de vreemdelingendetentie van cliënt in het Detentiecentrum te Dordrecht verzoek ik u hierbij vriendelijk doch dringend het daartoe te geleiden dat voor onderhavige procedure **een last tot toevoeging** wordt afgegeven op naam van ondergetekende. Ik ontvang hier gaarne een afschrift van.

Ik vertrouw er op u hiermee voorlopig voldoende te hebben geïnformeerd en ben in afwachting van uw nadere berichten.

Met vriendelijke groet,

R. Herregodts
Bijlagen: 1

mr. E.M.J. Thomas*
mr. A.W.A.P. Doesburg*
mr. R. van 't Land*
mr. R. Herregodts
mr. G. Hatzmann

*lid van de NVSA

Zandbergweg 49
4818 LJ Breda
t. +31 (0)176 53 35 399
f. +31 (0)176 53 35 393

Koestraat 149
5014 EC Tilburg
t. +31 (0)13 54 44 454
f. +31 (0)13 54 46 806

info@rdnl.nl

Stichting Beheer Dordengelden:
48.68.02.280 ABN AMRO Breda

Thomas Doesburg & Van 't Land
strafrechtadvocaten

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

29 MRT 2010

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger Beroepschrift
Procedurenr. AWB 10/8169

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

mr. E.M.J. Thomas*
mr. A.V.A.P. Doesburg*
mr. R. van 't Land*
mr. R. Herregodts
mr. G. Hatzmann

* lid van de NVSA

Zandbergweg 49
4818 LJ Breda
t. +31 (0)76 53 35 399
f. +31 (0)76 53 35 393

Koestraat 149
5014 EC Tilburg
t. +31 (0)13 54 44 454
f. +31 (0)13 54 46 806

info@tdnl.nl

Stichting Beheer Derdengelden:
48.68.02.280 ABN AMRO Breda

Geeft met verschuldigde eerbied te kennen:

geboren op _____, met de Sierra Leone nationaliteit, - appellant -, te dezer zake woonplaats kiezende te (4818 LJ) Breda aan de Zandbergweg 49, ten kantore van zijn gemachtigde mr. R. Herregodts, advocaat, die bepaaldelijk gevolmachtigd is onderhavig beroepschrift op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Appellant is op 01 maart 2010 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van art. 59 lid 1 aanhef en onder a Vw. Hiertegen is op 03 maart 2010 beroep ingesteld, welk beroep bij uitspraak van de enkelvoudige vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zitting houdende te Roermond van 22 maart 2010 ongegrond is verklaard, alsmede het verzoek om schadevergoeding is afgewezen. Een afschrift van de uitspraak wordt hierbij meegezonden (productie 1).

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van 22 maart 2010 en daaraan ten grondslag liggende overwegingen, waarom hij hiertegen hoger beroep instelt. Hij wenst hiertoe de navolgende grieven aan te voeren.

Namens appellant is nadrukkelijk aangevoerd dat hij maatregel onrechtmatig is opgelegd omdat deze in strijd met de wet en/of het recht moet worden geacht, alsmede bij afweging van alle belangen onrechtmatig moet worden geacht. Meer in het bijzonder is aangevoerd dat

Op grond hiervan diende het beroep naar de mening van appellant gegrond verklaard te worden met bevel tot onmiddellijke in vrijheidstelling van appellant, alsmede diende een schadevergoeding toegekend te worden voor de onterecht ondergane detentie vanaf aanvang, te weten vanaf 22 maart 2010. De hierna vermelde grieven dienen afzonderlijk, alsmede in samenhang gezien, te leiden tot gegrond verklaring van dit hoger beroep.

DE GRIEVEN:

Grief 1.

Appellant is van mening dat de rechtbank ten onrechte en in strijd met de belangen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming, meer in het bijzonder in strijd met art. 59 lid 1 Vw jo par. A6/5.3.3.3 Vc, in de vijfde alinea op pagina 3 van de uitspraak heeft overwogen dat:

"2.14 Voor zover namens eiser is gesteld dat er geen gedwongen terugkeer naar Sierra Leone mogelijk is, en eiser dientengevolge enkel kan worden uitgezet indien hij verklaart vrijwillig te willen terugkeren, ziet de rechtbank daarin geen reden om te oordelen dat er geen zicht is op uitzetting. Daartoe acht de rechtbank redengevend dat eiser wordt gepresenteerd bij de autoriteiten van Sierra Leone teneinde onder meer vast te stellen of hij in het bezit is van de Sierraleonense nationaliteit. Indien zulks zou komen vast te staan en de autoriteiten van Sierra Leone desalniettemin enkel zouden overgaan tot het verstrekken van een lp indien eiser een verklaring aflegt dat hij vrijwillig wil terugkeren is daarin geen reden gelegen om de bewaring onrechtmatig te achten. De rechtbank verwijst voor dit oordeel naar de uitspraak van de Afdeling van 23 april 2009 (gepubliceerd op www.rechtspraak.nl, LJN: BI3894) waarin de afdeling heeft overwogen dat de inbewaringstelling erop is gericht eiser te doen terugkeren naar het land van herkomst. Dat dit door middel van uitzetting zal geschieden, laat onverlet dat van eiser mag worden verwacht dat hij daaraan actieve en volledige medewerking verleent om die uitzetting mogelijk te maken. Het wettelijk systeem brengt, indien het belang van de openbare orde vordert dat met het oog op de voorgenomen uitzetting een vrijheidsontnemende maatregel wordt opgelegd, niet mee dat die maatregel slechts kan worden toegepast ten aanzien van de vreemdeling die medewerking verleent, maar ook en in het bijzonder ten aanzien van de vreemdeling die de medewerking niet of in onvoldoende mate verleent. Van eiser wordt verder niet verlangd dat hij een leugenachtige verklaring zal afleggen. Het staat eiser immers vrij, aldus de Afdeling in de voormelde uitspraak, om te verklaren dat hij niet vrijwillig wil terugkeren, zij het dat een dergelijke verklaring dan gevolgen heeft voor de duur van de bewaring".

Toelichting:

Anders dan de rechtbank heeft overwogen bestaat een verschil tussen medewerking aan de uitzetting en vrijwillige terugkeer naar het land van herkomst. In de vreemdelingen-circulaire staat in paragraaf A4/6.1. dat de bevoegdheid tot uitzetting bestaat op het moment dat de vreemdeling niet uit eigener beweging Nederland verlaat binnen de daartoe gestelde termijn. Ook in de circulaire wordt dus een onderscheid gemaakt tussen vrijwillig vertrek uit Nederland en uitzetting. De rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam heeft voorts geoordeeld dat uitzetting een niet-vrijwillige terugkeer impliceert Dit laat – blijkens voornoemde uitspraak – onverlet dat op de vreemdeling wel een verplichting rust om mede te werken aan gedwongen terugkeer. Deze verplichting gaat echter niet zover dat de vreemdeling verplicht is een verklaring van vrijwillige terugkeer te ondertekenen. De rechtbank overweegt daartoe: *"als verveerder een vreemdeling niet kan uitzetten, en de vreemdeling alleen nog maar uit vrije wil kan terugkeren naar het land van herkomst, dan kan het niet medewerken van de vreemdeling, daaruit bestaande dat hij de verklaring dat hij vrijwillig wil terugkeren, niet wil ondertekenen, de voortzetting van de maatregel niet rechtvaardigen. Bewaring mag*

worden toegepast om niet-vrijwillige terugkeer mogelijk te maken, niet om 'vrijwillige' terugkeer af te dwingen".

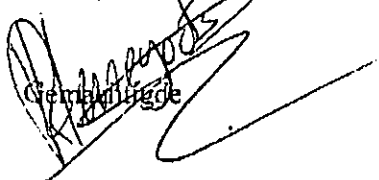
In de voornoemde zaak ging het – evenals in de onderhavige zaak - om terugkeer naar Sierra Leone. Gebleken en niet bestreden is dat Sierra Leone geen lp's afgeeft in het geval van gedwongen terugkeer. Dit leidt bij de rechtbank tot het volgende oordeel: *"Nu vaststaat dat eiser enkel op vrijwillige basis kan terugkeren naar zijn land van herkomst, dient de bewaring, gelijk de AbRS in haar uitspraak van 14 januari 2005 (JV 2005/121), in verband met het ontbreken van zicht op uitzetting te worden opgeheven. Het beroep wordt dan ook gegrond verklaard en de opheffing van de bewaring met ingang van heden bevolen"*(zie over dit alles Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, 30 januari 2008, LJN: BC5109, **productie 2**).

In de onderhavige zaak heeft appelllant aangegeven niet vrijwillig te willen terugkeren. Daardoor is enkel gedwongen terugkeer mogelijk. Niet gebleken is dat appelllant niet aan zijn medewerkingsverplichting heeft voldaan, zo heeft hij meegewerkt aan het invullen van de lp-aanvraag. Dit rechtvaardigt dan ook niet dat de vreemdelingenbewaring voortduurt. Nu blijkens voornoemde uitspraak vast staat dat Sierra Leone geen lp's afgeeft indien sprake is van gedwongen terugkeer, kan thans in het geval van appelllant niet worden gezegd dat het zicht op uitzetting bestaat binnen een redelijke termijn. Van uitzettingshandelingen naar andere landen dan naar Sierra Leone is niet gebleken. De rechtbank is ten onrechte aan dit aspect voorbij gegaan door de medewerkingsverplichting en de vrijwillige terugkeer op één lijn te stellen.

REDENEN WAAROM:

Appellant zich tot uw College wendt met het eerbiedige verzoek het hoger beroepschrift gegrond te verklaren met vernietiging van de bestreden uitspraak d.d. 22 maart 2010, alsmede zelf in de zaak te voorzien door te bepalen dat de maatregel van bewaring met ingang van 22 maart 2010, althans vanaf de datum dat die maatregel onrechtmatig moet worden geacht, als onrechtmatig beschouwd dient te worden, appelllant onmiddellijk in vrijheid te doen laten stellen, alsmede het verzoek om schadevergoeding voor de ten onrechte ondergane detentie vanaf 22 maart 2010 (tot en met datum opheffing) toe te wijzen.

Breda, 29 maart 2010

Gemaakigde

Productie: 2